

Sygn. akt: III AUa 339/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak (spr.)

Sędziowie: SSA Maria Padarewska - Hajn

SSO del. Hanna Parzybut-Dan

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2012 r. w Łodzi

sprawy **S. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o emeryturę,

na skutek apelacji S. C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sieradzu z dnia 10 stycznia 2012 r., sygn. akt: IV U 1066/11;

oddala apelację.

Sygn. akt: III AUa 339/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym Wyrokiem Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sieradzu oddalił odwołanie ubezpieczonego S. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w Ł. z dnia 9 listopada 2011 roku, którą to decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 39 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Powyższy wyrok zapadł po ustaleniu przez Sąd Okręgowy następującego stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy: S. C., urodzony (...), wykazał 18 lat, 3 miesiące i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 15 lat i 11 dni pracy górniczej. Od 4 stycznia 1992 roku jest uprawniony do renty górniczej z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 17 września 2010 roku odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej, bowiem odwołujący nie udowodnił 25 lat pracy górniczej. Następnie decyzją z dnia 8 grudnia 2010 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku z uwagi na pracę górniczą, bowiem wnioskodawca na dzień 31 grudnia 2008 roku na wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych udowodnił jedynie 18 lat 3 miesiące i 12 dni a nadto nie spełnił warunku osiągnięcia w tej dacie wieku obniżonego o 7 lat i 6 miesięcy. Odwołanie od decyzji z 8 grudnia 2010 zostało oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 23 marca 2011 roku w sprawie IV U 159/11

W dniu 12 października 2011 roku S. C. ponowił wniosek o emeryturę z obniżeniem wieku emerytalnym. Po rozpatrzeniu tego wniosku ZUS wydał skarżoną decyzję z 9 listopada 2011 roku.

W tym stanie faktycznym sąd pierwszej instancji uznał odwołanie za niezasadne, przytaczając treść przepisów art. 39 i 46 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227, z późn. zm.). Wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków z przytoczonych przepisów, gdyż nie ma 25 lat ogólnego stażu pracy.

W apelacji ubezpieczony zarzucił zaskarżonemu wyrokowi, że jest dla niego krzywdzący, gdyż przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach. Powoływał się również w apelacji na utratę zdrowia z uwagi na prace w szczególnych warunkach.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja nie zawiera uzasadnionych podstaw.

Skarżący ubiega się o emeryturę na warunkach powszechnych określonych w art. 27, ale w obniżonym wieku o 6 miesięcy za każdy rok pracy górniczej, nie więcej jednak niż o 15 lat, na podstawie art. 39 w związku z art. 46 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227, z późn. zm.). Niespornym jest, że wiek emerytalny, określony w art. 27 tej ustawy można by było obniżyć skarżącemu o 7 lat i 6 miesięcy z tytułu pracy górniczej, to jest do wieku 57 lat i 6 miesięcy, ale pod warunkiem, że wiek ten osiągnąłby na dzień 31 grudnia 2008 roku, a to w związku z treścią art. 46 ustawy. Natomiast skarżący na dzień 31 grudnia 2008 roku nie osiągnął nawet 55 lat i nie miał też wymaganych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Okoliczność, że w dniu 9 listopada 2011 roku skarżący osiągnął już wiek 57 lat i 6 miesięcy nie stanowi podstawy do przyznania mu prawa do emerytury z tym dniem, gdyż wszystkie przesłanki z powołanych wyżej przepisów winny być spełnione na dzień 31 grudnia 2008 roku, w tym przesłanka wiekowa i stażowa. Tymczasem na dzień 31 grudnia 2008 roku skarżący nie miał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a nadto nie miał wymaganego wieku. Okoliczności dotyczące stanu zdrowia skarżącego poza sferą przesłanek, od których należy prawo do emerytury na podstawie powołanych wyżej przepisów, a zatem nie mają żadnego znaczenia w sprawie.

Mając na uwadze powyższe wyrok sądu pierwszej instancji odpowiada prawu, a apelacja jest pozbawiona uzasadnionych podstaw, na podstawie art. 385 kpc należało orzec jak w sentencji.